

Ο σπουργίτης και το χελιδόνι

Μια φορά κι έναν καιρό

ήταν ένα χελιδόνι που έκανε παρέα με ένα σπουργίτι. Όταν ήρθε ο χειμώνας, το χελιδόνι ετοιμάστηκε να μεταναστεύσει αλλά ο φίλος του τον σταμάτησε:

- Δεν κάθεσαι εδώ ρε φίλε, να δεις πως είναι και ο χειμώνας?
- Μα εγώ έχω συνηθίσει στον ήλιο και τη ζέστη! Δεν έχω δει ποτέ μου χιόνι και δε γουστάρω το κρύο! Και τι θα τρώμε, που θα μένουμε?
- Μην ανησυχείς. Θα τρώμε ψιχουλάκια και φαγητό που αφήνουν οι άνθρωποι, θα ζεσταινόμαστε στις καμινάδες των τζακιών, θα κόβουμε βόλτες από ψηλά, θα περάσουμε απίθανα!
- Ε, καλά ας κάτσω μια χρονιά να δω...

Περνάει ο Σεπτέμβρης, όλα καλά, έρχεται ο Οκτώβρης με τις βροχές, ο Νοέμβρης με την ψύχρα και πλακώνει ο Δεκέμβρης με τα χιόνια! Το χελιδόνι τουρτούριζε και δεν πέρναγε καθόλου καλά.

- Φίλε, δεν αντέχω τόση μιζέρια. Θα πεθάνω. Φεύγω.

Ξεκινάει λοιπόν το χελιδονάκι, μαζεύει τα κουράγια του και πετάει πάνω από την Αθήνα, την Πελοπόννησο και κατευθύνεται προς την Αφρική. Πάνω από την Κρήτη όμως ο καιρός είναι χάλια, φοβερή χιονόπτωση και δεν αντέχει. Αφήνεται να πέσει πάνω στα πυκνά χιόνια του Ψηλορείτη.

Αρχίζει σιγά – σιγά να παγώνει και σκέφτεται: «Πόσο βλάκας ήμουν, αυτό είναι το τέλος...»

Εκεί που μουδιάζει, περνάει από πάνω του μια αγελάδα, και του αφήνει μια ...τούρτα, (καταλαβαίνετε...) Το χελιδόνι αρχίζει να ζεσταίνεται και να συνέρχεται! Κι από τη χαρά του αρχίζει να κελαηδάει! Τον ακούει μια γάτα, πάει κοντά, το βουτάει, το καθαρίζει καλά – καλά και χλάπ! το καταπίνει!

Ο μύθος μας έχει **τρία ηθικά διδάγματα**:

1. Όποιος σε χ#ζει, δεν είναι πάντα για το κακό σου.
2. Όποιος σε βγάζει από τα σκ@τ@, δεν είναι πάντα για το καλό σου.
3. Άμα έχεις βουλευτεί κάπου, και στα σκ@τ@ να είσαι, μη φωνάζεις!

Πηγή: e-fungus.gr